

JAN KARAFIÁT A BAPTISTÉ

Jan Karafiát jako student teologie

Jan Karafiát (4. 1. 1846 – 31. 1. 1929), patří jistě mezi nejvýraznější postavy českého protestantismu. Že jde o spisovatele „Broučků“, to ví téměř každý. Připomeňme si však, že jde také o evangelického reformovaného faráře, který je nám baptistům velice blízký svou vírou pevně zakotvenou v Písmu, důrazem na křesťanský život pod vedením Ducha svatého i svými osobními vztahy k baptistům.

Pročítáme-li Karafiátova kázání nebo Reformované listy, které vydával, uvědomíme si, že málokterý kazatel kladl takový důraz na obrácení a znovuzrození jako on. Sám obrácení prožil jako student na gymnasiu v Güterslohe, kde jak píše: *„Jsem to jistě začal vědomě pocítovat, že se Duch svatý mého srdce a svědomí dotýká a obrací mne za sebou.“*

A později, v celé své kazatelské službě, tento důraz neopouští. Jeden citát z mnoha příkladů: *„Když se mne dotýká svým Duchem, poslouží mi k tomu, abych já poznal sebe. Vy se dosud znáte tak dalece, jak se můžete poznat, když se srovnáte s druhými lidmi. Jinaké porovnání tu není. A tu vždycky budete u sebe velice velicí. Ale když se skloní ke mně, vidím tu Boží míru. Tu mne začne obcházet hrůza a úzkost. Ale to jest milost, to jest z Něho. To jest na to, aby vám zjevil Sebe, když vám zjevil vás.“* *„Ale to všechno musí ukázat On sám. Tu se teprve tělesný člověk stává křesťanem. Snad jsme až dosud Pána Ježíše vynášeli a vychvalovali, ale dokud neuvidíme svůj hřích, dotud nemůžeme být křesťany.“*

Dalším Karafiátovým důkazem je život z moci Ducha svatého, tedy poslušnost v následování Pána Ježíše, konání jeho vůle. To je konec konců hlavní motiv „Broučků – pro malé i velké děti“. A opět k tomu jeden citát: *„Jestliže vás k sobě obrátil, tak dojde na všechno ovoce Ducha svatého, protože pak tu jest ta pokora, ve které ovoce Ducha svatého kvete a roste.“*

Odtud potom vede přímá linie k dalšímu důrazu a tím je krásná církev Pána Ježíše na této zemi – *„To jest povolání lidu Božího. Tu máte tu církev. Vždycky něco z té své církve tu má. Čistou jako slunce a krásnou jako ta hvězda jitřní. Když je čistá, tak je hrozná pro všechny ty, kteří nedovedou snést slunce. Mravní čistota je síla, která nahání strach lidem, kteří mají třebas i sílu fyzickou.“*

Jan Karafiát jako farář ve Hrubé (Velké) Lhotě

JAN KARAFIÁT A BAPTISTÉ

V nadpisu tohoto článku však stojí: Jan Karafiát a baptisté. Jaké tedy byly jeho vztahy k baptistům? Když jezdil o prázdninách do Skotska, pilně v Edinburghu navštěvoval kázání baptistického kazatele Dr. Landelse. Píše o něm: *„Běhávalť jsem za ním v neděli večer od jednoho konce města na druhý konec. Dobře se mi sedělo u jeho nohou a zřetelně jsem cítil jeho „pomazání od Svatého“.* Zvláště pak se mi líbilo, že v obyčejnou jejich neděli, když se o křest nejednalo, cizinec ani nepozoroval, že jest mezi baptisty a ne mezi námi, reformovanými presbyteriány.“

Když čteme v jeho Pamětech o době prožité v Praze, jistě nás potěší slova: *„S baptisty míval jsem styky upřímně přátelské. Byliť tu jmenovitě dva Jindřichové Novotní, otec a syn, které jsem pokládal za upřímné kazatele evangelia Kristova, zvláště pak toho mladičkého syna. Jednou jsem ho slyšel kázat z textu: Věrnáť jest tato řeč a všelijak oblíbení hodná, že Kristus Ježíš přišel na svět, aby hříšné spasil, z nichž já první jsem – 1Tim 1,15 – a po kázání bych toho mladého kazatele celého zulíbal.“*

A co českým baptistům Karafiát vzkazuje? Také to v jeho Pamětech čteme: *„Vy musíte ještě být lepší baptisté!“* Možná ani nevíme proč jsme vlastně baptisty, jaké jsou baptistické principy a proč se k nim hlásit. Zamysleme se nad touto Karafiátovou výzvou a zkoumejme proč třeba i nás, přes časovou vzdálenost, vyzývá k tomu být lepšími baptisty.

Jan Bistranin